

מ"ת (באר שבע) 46111-08-24 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' וג'די עתאיקה

מ"ת (באר-שבע) 46111-08-24 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' וג'די עתאיקהמחוזי באר-שבע
מ"ת (באר-שבע) 46111-08-24
מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)

נגד

וג'די עתאיקה

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[22.12.2024]

כבוד השופט נסר אבו טהה

ע"י ב"כ עו"ד תאמר אסדי

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע כתב אישום המייחס לו לכאורה עבירות של ניסיון להרוס נכס בחומר נפץ - עבירה לפי סעיף 456 + 29(ב) לחוק העונשין, עבירות בנשק (נשיאה והובלה) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק.

2. עובדות כתב האישום

א. המשיב ונביה עתאיקה (להלן: "נביה") הם בני דודים. נבהאן עתאיקה (להלן: "נבהאן") הוא אביו של המשיב ודודו של נביה, והם כולם מתגוררים יחד בבית מס' 75 בשכונה 19 בעיר רהט (להלן: "הבית").

ב. נבהאן התמודד בבחירות לראשות עיריית רהט אשר התקיימו ביום 27.02.2024 (להלן: "הבחירות"), כמועמד מס' 2 במפלגתו, ומפלגתו הפסידה בהן.

ג. לאחר התאריך המצוין בסעיף 2 לעיל, במועד שלא ידוע במדויק למאשימה, קשרו המשיב ונביה קשר יחד עם

אחרים שזהותם לא ידועה במדויק למאשימה (להלן: "הקושרים") לפגוע בעיריית רהט עקב ההפסד בבחירות.

ד. בתאריך 13.05.2024, בשעה 23:20 או לערך, קיבל המשיב מנביה נשק מסוג רימון יד מס' 26 נפיץ/רצץ דגם ב', אשר מיוצר על ידי התעשייה הצבאית ונמצא בשימוש כוחות הביטחון ובכוחו להמית אדם בעת התפוצצותו (להלן: "הרימון").

ה. בהמשך למתואר, המשיב, יחד עם לפחות שלושה מהקושרים, יצאו מהבית ועלו לרכב מסוג סקודה (להלן:

"הסקודה") והחלו בנסיעה, כשהמשיב נושא ומוביל את הרימון. במהלך הדרך, המשיב ירד מהסקודה ועבר לרכב

מסוג רנו מ.ר. 86-003-401, כשהסקודה יחד עם לפחות שלושה מהקושרים המשיכה בנסיעה לכיוון בניין העירייה

כשהרימון נשאר ברשותם.

ו. בשעה 23:52, ירדו שניים מהקושרים מהסקודה במרחק הליכה קצר מבניין העירייה, והחלו להתקדם רגלית לעבר בניין העירייה, והסקודה נמלטה מהמקום.

ז. שני הקושרים המשיכו להתקדם לעבר בניין העירייה, כשהם רעולי פנים, ניגשו לחלון הבניין והשליכו את הרימון פנימה בכוונה להרוס נכס או להזיק לו.

ח. עקב פיצוץ הרימון, נגרמו נזקים רבים, בין היתר, נגרם מכתש פיצוץ על גבי גרם מדרגות ופגיעות רסיס על גבי קירות ותקרת המבנה.

ט. מיד לאחר מכן, החלו הקושרים בבריחה רגלית מהזירה עד לשכונה 19 סמוך לבית 29 ברהט, שם המתין המשיב ברכב הרנו, ומילט את הקושרים חזרה לבית.

3. ב"כ המבקשת טען, כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום כאשר הראיה המרכזית כנגד המשיב היא הפללתו על ידי שותפו, נביה עתאיקה, בפני מדובב, ואילו נביה לא משתף את המדובב כבר בהתחלה בפרטי האירוע, אבל כן אומר לו שהוא יודע מי המבצעים באירוע (אני לא עשיתי את זה, אבל אני יודע מי עשה את זה), בהמשך, נביה אומר כי הוא לא השתתף "במבצע", אלא שהוא היה בבית בזמן האירוע.

עוד נטען, כי נביה משתף את המדובב כי הוא אינו יודע אם המבצעים, בני הדודים שלו, הסירו את לוחיות הזיהוי מהרכב...נביה חושד שיש למשטרה מידע ואומר למדובב (דוד ישלהם מידע נכון, הרנו קופה נכון הייתה שם..היא של בן דוד שלי הזה הלא עצור.

עוד נטען, כי נביה מסביר למדובב מאיפה הוא יודע את הכל (שתבין את התמונה, אני יודע על הקטע, אבל אני לא הייתי באירוע בכל, אני הייתי בבית, יצאתי לכביש עברתי וראיתי שהרנו קופה חנתה וירד ממנה בן דוד שלי (וגדי), הוא נכנס לבית ואני נכנסתי אחריו וישבנו אצל בן דוד שלי שבמעצר בית שעצור איתי וזה הכל). עוד בהקשר זה נטען, כי אמירה זו של נביה אינה משמעותית שכן בעצם אומר למדובב כי הוא שמע על כל האירוע מוגדי. בנוסף משתף כי ראה את וגדי יורד מהרכב, והם נכנסו לבית של כרם (בן הדוד שנתון במעצר הבית).עוד נטען, כי כאשר המדובב שאל מה שמו של זה שנהג בקופה ונביה עונה באופן פוזיטיבי וחד משמעי-וג'די...כן וג'די הוא לא חשוד, הוא נהג משאית...

עוד נטען על ידי ב"כ המבקשת בהקשר לרכב הרינו קופה-כי היחידה החוקרת, תחילה חשדה כי הרכב איתו בוצעו העבירות הוא הרכב של וג'די, רק לאחר מכן ממצלמות האבטחה של המכולת השכונתית נראה מספר הרכב והתברר כי הרכב המעורב הינו של אחר בשם מאזן (בן דוד של וג'די). עוד בהקשר זה נטען, כי נביה מסביר למדובב את הבלבול (בני הדודים שלי וג'די ומאזן ישלהם רנו כמעט זהות). בהמשך נביה אומר למדובב "הוא שותף שהבריו אותנו"...היו רק שניים ברכב...הרכב בא ואסף אותו מהשכונה, אבל כשזרק את הרימון וגדי לא היה איתם...סך הכל לקח אותם מהשכונה והלך...את זה שזרקו זה אחד מהדברים שהיו לי...לשאלת המדובב נתת את הרימון לוגדי? כן, לוגדי ואמרתי לו אל תזכיר את השם שלי.

אשר לסתירה בתיאור נביה בפני המדובב לאופן השתלשלות האירועים (נביה תחילה אמר למדובב שראה את וגדי יורד מהרכב ונכנס לבית של אכרם. במקום אחר אמר שלא ראה את וגדי יורד מהרכב ונכנס לבית אלא כאשר חזר מהחנות השכונתית, נכנס לבית של אכרם ושם הבחין בוגדי והאחרים ואמר להם שלום). נטען, כי סתירות אלה וקשיים אלה יתבררו במסגרת עדותו של המדובב בבוא העת.

באשר לחיזוק הנדרש להפללת המשיב, נטען כי הסרטון המתעד את האירוע מהווה חיזוק לכאורה כנדרש בשלב זה. באשר לטענת האליבי של המשיב נטען, כי מדובר בטענת אליבי כבושה שעלתה לראשונה רק לאחר הגשת כתב האישום. לגופם של דברים נטען, כי העובדה שמכשיר הטלפון אכן באיזור רחובות ולא ברהט לא מלמדת בהכרח על המיקום שלו עצמו.

אשר לעילות המעצר הפנה ב"כ המבקשת לנימוקי הבקשה.

4. ב"כ המשיב: מנגד, טען להיעדר קיומן של ראיות לכאורה ולחילופין קיים כרסום משמעותי שלא מצדיק המשך מעצרו של המשיב. בתמצית נטען, כי גרסת נביה בפני המדובב בלתי אמינה ומלאה סתירות פנימיות מהותיות. עוד נטען כי המדובב הוא אשר השתיל שמו של המשיב בפיו של נביה. (ראה לעניין זה קובץ 1/24 שורה 827, 858, 870, 989)

עוד בהקשר זה נטען, כי לגישת המאשימה נביה מאשר שהוא נתן למשיב רימון רסס שנזרק על העיריה בתאריך 13.5.24. נטען, כי בשום מקום בכל השיחות והתמלולים שבין המדובב לנביה לא נמצא שום מלל על האירוע מיום 13.5.24 וגם לא נשמע בשיחות נביה, אומר מיזמתו שנתן למשיב רימון רסס. עוד נטען, שהיחידה החוקרת חקרה את נביה באותה העת על ארבעה אירועים שעניינם אמל"ח ועבירות נוספות.

עוד בהקשר זה מפנה הסנגור להודעה שנגבתה מהמדובב בתאריך 14.8.24 נוגע לשיחה בינו לבין נביה. שם נשאל המדובב-מה החפץ שהמדובב הבין שנביה נתן לוגדי לא חפץ שנביה אמר שנתן לוגדי-אלא חפץ שהוא הבין. המדובב עונה-אני לא זוכר באמת, לא זוכר הכל.

עוד לגישת הסנגור הסתירות בגרסת נביה בפני המדובב מחלישות את הראיות לכאורה. לגופם של דברים, נביה מוסר מספר גרסאות לאופן התרחשות האירועים שקדמו לזריקת הרימון וגם שהתרחשו לאחר זריקת הרימון (ראה לעניין זה עמוד 34 שורות 861,857, עמוד 38 שורות 984,991 עמוד 33 שורה 827 עמוד 43 שורה 1108, 1092 עמוד 61 (נביה אומר למדובב לגבי אירוע זריקת הרימון-לא דברו על זה אני עליתי על זה לבד-וזאת לאחר שראה למחרת בחדשות ואז הבין. במקום אחר נשמע אומר למדובב כי ידע על האירוע כי החברים סיפרו לו.) עוד בהקשר זה תוהה הסנגור אם אכן נתן למשיב רימון שנזרק על בניין העיריה אז איך לא ידע לדבריו.

אשר לסרטונים-נטען, כי אין מחלוקת שלא ניתן לזהות את המשיב כמי שנצפה בסרטונים. לגופם של דברים נטען כי אין בתוצרי הסרטונים כדי לסייע לתזה של המבקשת, שכן בפועל החוקרים מציינים כי לא ניתן לזהות את הדמויות. גם לא מצליחים לזהות את מספרי הרישוי של הרכבים המעורבים. גם כאשר מזוהים את מספר הרכב מסוג רנו התגלה כי אינו שייך למשיב אלא לאחר בשם מאזן עתאיקה (מאותו רכב יורדים נביה ומאזן). עוד בהקשר זה לגישת הסנגור דווקא הסרטונים מחלישים עוד את התשתית הראייתית לחובת המשיב.

עוד לשיטת הסנגור להשגות הנ"ל מצטרפת ראייה נסיבתית בדמות מחת"ק הטלפון הנייד של המשיב שמשום מה לא טרחה היחידה החוקרת לבדוק נתון זה בשאלת נוכחותו בעת האירוע. בהקשר זה נטען, כי לאחר שניתן צו לבקשת ההגנה. התקבלו תוצאות הבדיקה לפיה הטלפון של המשיב היה מאוכן באיזור רחובות הרחק מהעיר רהט. 5. לאחר שהקשיתי לטיעוני ב"כ הצדדים לרבות בכתובים ועיינתי בכלל חומר החקירה שהונח בפני בית המשפט ובעיקר השיח שהתנהל בין נביה לבין המדובב בשפה הערבית (קובץ 1/24). הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית בעלת עוצמה נמוכה שמצדיקה בחינת חלופת מעצר לרבות מעצר במתכונת פיקוח אלקטרוני באמצעות תסקיר מעצר של שירות המבחן.

לגופם של דברים הראייה המרכזית והעיקרית לחובת המשיב הינם דברי נביה (שכנגדו תלוי ועומד כתב אישום בגין ארבע פרשיות שעניינם אמל"ח). בפני המדובב שלשיטת המבקשת מדובר באמירות מפללות לכאורה את המשיב כמי שקיבל את הרימון מנביה ומסר אותו לאחרים והאחרונים זרקו אותו לעבר בניין העירייה וברחו לשכונה. לאחר מכן המשיב אסף אותם ברכב מסוג רנו. מעיון מדוקדק בשיח שהתנהל בין המדובב לנביה קיימת קשת רחבה של סתירות לכאורה בדברי נביה בפני המדובב לאופן התרחשות האירועים לרבות זהות המעורבים. עוד בהקשר זה ב"כ המבקשת בהגינתו לא חלק בטיעוניו בכתב כי אומנם קיימת סתירה מהותית ובעייתית בגרסת נביה ככל שנוגע למשיב. בהקשר זה במקום אחד מסר כי הבחין במשיב יורד מרכב הרנו יחד עם המבצעים נכנסים לביתו של קרוב משפחה בשם אכרם (שבאותה עת אותו אכרם שהה במעצר בית) בעוד במקום אחר מסר למדובב כי לא ראה את המשיב יורד מרכב הרנו כפי שתיאר קודם אלא כאשר הוא חזר מהחנות השכונתית נכנס לביתו של אכרם ושם ראה את המשיב והאחרון שיתף אותו בפרטי האירוע.

עוד בהקשר זה כעולה מהשיח בהמשך בין נביה למדובב האחרון מתקשה להבין את גרסת נביה ככל שנוגע לחלקו של המשיב ומנסה שוב ושוב להבין את סדר הדברים המתוארים על ידי נביה. אודה כי לא מצאתי הסבר מניח את הדעת אף בשלב הלכאורי בהקשר זה. גם בעדות שנגבתה מהמדובב לא מצאתי הבהרה או הסבר המניח את הדעת. בנוסף לכך קיימים קשיים לא מבוטלים באשר לאופן בו נביה ידע על האירוע. מחד, לדבריו הוא מסר לוגדי את הרימון ומאידך, אומר כי לגבי אירוע זריקת הרימון לא דיברו על זה אלא הוא עלה על זה לבד לאחר שראה למחרת בחדשות ואז הבין. במקום אחר הוא אומר שידע על האירוע כי החברים סיפרו לו. בהקשר לאמור לעיל אציין כי האירוע התרחש בתאריך 13.5.24 בעוד חקירת המעורבים התרחשה כשלושה חודשים לאחר מכן.

ככל שנוגע לסרטונים-אין מחלוקת שהמשיב לא זוהה בסרטונים. גם לגופם של דברים אין בסרטונים כדי לקשור את המשיב או את רכבו מסוג רנו לאירוע מושא כתב האישום (הרנו שנצפתה בסרטון שייכת למאזן עתאיקה). לאמור לעיל מצטרפת ראייה הנסיבתית שהוגשה על ידי ההגנה ועותק ממנה נמסר למבקשת בטרם הדיון בדמות מחת"ק/איכון לפיו מכשיר הטלפון שבבעלות המשיב קרוב לשבע שנים בעת האירוע מאוכן באיזור העיר רחובות הרחק מהעיר רהט (ניתן צו במסגרת בקשה לפי סעיף 108). כמובן משקלה של ראייה זו יתברר במסגרת ההליך העיקרי. 6. יפים לעניינו דברי בית המשפט העליון: "מקום שיש ראיות לכאורה, יש לתת את הדעת ליחס בין עוצמת הראיות לבין מידת ההגבלה על חירות הנאשם. ככל שהראיות לכאורה חזקות וחד משמעיות יותר, כך גדלים הסיכויים, שבהתקיים שאר התנאים המקימים עילת מעצר, לא יורה בית המשפט על חלופת מעצר, וגם ההפך הוא נכון- מקום שבחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלכאורי, מעוררת ספקות וסתירות, הדבר מהווה שיקול לכך שבית המשפט יעדיף חלופת מעצר על פני מעצר, גם בהתקיים כל התנאים למעצר".

7. קובע להמשך דיון וקבלת תסקיר ליום 16.1.24 שעה 11:00.

8. המשיב ישתתף בדיון בהיוועדות חזותית.

עותק לצדדים ולשרות המבחן.

נציג המאשימה ידאג ליטול את תיק החקירה מלשכתי.

ניתנה היום, כ"א כסלו תשפ"ה, 22 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.